

Van tijd tot tijd schrijf ik een column in ons kerkblad. Deze maand heb ik iets geschreven waarbij ik als slot geciteerd heb uit je vaders boek "Joodse en Palestijnse tranen". Hopelijk zou jouw vader dit stukje plagiaat mij vergeven hebben. Goof Snoek, Nijmegen (januari 2016)

Column.

Soms lijkt het of het kwade in deze wereld aan de winnende hand is. Zeker in de afgelopen maanden. De verschrikkelijke oorlog in Syrië, de daaruit voortkomende stroom vluchtelingen, die op drift zijn in wat we noemen Europa, de angst voor het terrorisme, het zaaien van haat, de onverdraagzaamheid tussen Joden en Palestijnen en zo kan ik nog wel even doorgaan. In de afgelopen tijd las ik het prachtige en zeer aanbevelenswaardige boek Judas van de kritische Joodse schrijver Amos Oz. In dat boek wordt ook veel geschreven over het ontstaan van de staat Israël in 1948 en de ongelijkheid tussen Joden en Palestijnen.

Wijlen mijn oom Ds. Johan Snoek schreef in 2010 op negentigjarige leeftijd het verhelderende boek "Joodse en Palestijnse tranen". De laatste zinnen van zijn naschrift wil ik graag met u delen.

We moeten hopen, werken en (wie het kan) ook bidden voor een waarachtige oplossing van het conflict. Er is een joods gezegde dat aangeeft wanneer de nacht is overgegaan in de dag (dat is belangrijk voor het nakomen van bepaalde voorschriften): "Hoe donker mag het wezen? Hoe licht moet het zijn?" Men zei: "Wanneer je het onderscheid kunt zien tussen een witte en een hemelsblauwe draad" Een ander zei: "Wanneer je het gelaat van je medemens herkent, dan is de nacht voorbij." Dat is het: wanneer Jood en Palestijn elkaars gelaat herkennen als dat van de medemens, dan zal de nacht voorbij zijn.

Moge deze wijsheid ons helpen om staande te blijven in deze verwarde wereld.

Goof Snoek.